

Aurora

Hij

when a man loves a woman

Zij

moeten we het daar nu weer over hebben
laten we genieten van de stilte
en ieder onze eigen gedachten volgen

Hij

man en woman
het blijft me bezighouden
die mogelijkheid

Zij

het is voor ons geen mogelijkheid
een soort steriele vriendschap is het hoogste dat wij in stand kunnen houden

Hij

ik leg me niet neer bij wat toch een vorm van liefdeloosheid is

Zij

je kunt niet krijgen wat niet voor je is weggelegd

Hij

al zo lang zijn we in elkaars buurt
en toch is het nog nooit gebeurd

Zij

wat niet

Hij

wat niet, wat niet
gewoon - dat
de knoop in het knoopsgat
de speld in het speldenkussen
met de vinger in het vingerhoedje
we hebben het nooit geprobeerd

Zij

nee, allicht
dat begrijp je toch wel
mijn natuur houdt van extremen
maar zelfs bij mij springt soms het licht op rood

Hij

jammer, toch
het blijft een avontuur dat ik wel eens mee zou willen maken
een nachtelijke dropping in het vrouwelijk moeraslandschap
en dan maar hopen dat je je weg vindt door die zompigheid
verdwaald tussen het kroos en de glibberige lissen
de geur opsnuivend van gestorven waterdieren

Zij

ik moet je dan toch vertellen dat dit moeras een eigen wil heeft

Hij

ik weet het wel
ik weet het wel
je doet het niet
jij zuigt mij niet naar binnen in je buik van natte aarde

**

Zij
alles blokkeert
alles loopt vast en ik krijg als iemand die geen lucht meer krijgt

Hij
wat is er dan met je

Zij
ik
ja, dat is moeilijk uit te leggen
ik heb een paar stappen opzij gezet
me verwijderd van de plek waar wij nu zijn
en tegelijk bleef ik waar ik was
zodat ik naar mezelf kon kijken
ik zag ons in ons bleke leven
ik zag de stugheid van het alledaagse
ik zag hoe we elkaar onwennig aaien met de rug van onze hand
ik zag de belichaming van een misverstand
en toen zag ik niets meer, omdat een traan mijn oog verblindde
alles blokkeert, dat zeg ik je
we kunnen nergens meer heen

Hij
dat is niet waar
we kunnen toch blijven varen
op de lichte, snelle boot die onze wil is

Zij
waarheen
waar zou het beter zijn dan hier

Hij
hè, altijd die vragen
wat ben jij toch een moeilijke geest in een moeilijk lichaam

Zij
gelukkig worden die pijnlijke stroken daglicht nog afgewisseld door het milde
donker van de nacht

Hij

en in die nacht ga je zeker lekker te keer
in het donker valt niets te zien
maar die vingers van jou lezen braille
dus die weten hun weg wel te vinden

Zij

de nacht is een droom

Hij

een droom van erop en erin en nog een keer

Zij

nee

in die droom die ik had was er een vrouw die een kind kreeg
ik was erbij toen het geboren werd
een jongetje met een bleke huid en lichtblauwe ogen
om zijn schedel een transparante helm van witblond haar
nog nooit had ik iemand gezien die zo blank was
un hijo de la luna, zei ik -
waar dat spaans nu opeens vandaan kwam weet ik ook niet
toen vergat ik dat kind en ik kuste de moeder
koude lippen en ogen die niet meer bewogen
bang was ik
bang dat dit mijn schuld was
het kind dat daar onverzorgd op zijn lakentje lag begon schreeuwend te huilen
en van dat geluid ben ik toen wakker geworden
el hijo de la luna

**

Zij
hoe lang blijf jij dit eigenlijk nog doen

Hij
dit
weet ik veel
ik kan eigenlijk niets anders
en het is toch een soort van arbeid
ik denk wel eens aan iets anders
maar dat blijft dan meestal toch heel vaag

Zij
wat ik vaak moeilijk vind om te aanvaarden
is dat het nergens toe leidt
de uitstraling is onbeduidend
en het maatschappelijk rendement is nul

Hij
moet ik dan die verantwoordelijkheid ook nog nemen
moet ik gaan nadenken over wat het allemaal waard is
als je blijft
dat kan ik er echt niet bij hebben

Zij
waarbij

Hij
bij alles wat ik al te dragen heb

Zij
en wat is dat dan

Hij
dat zie je toch wel
mijn lichaam is een tempel
maar dan wel een tempel uit de verre oudheid
dat verval, daar valt niet tegenop te restaureren
elke dag maalt de cementmolen
omdat er weer een nieuwe barst gevuld moet worden

Zij
ik doe het niet

Hij

wat niet

Zij

ik ben niet van plan om voor eeuwig met deze positie genoegen te nemen
ik ga op een dag een stap verder zetten
ik ga waarschijnlijk solo

Hij

ik wil niet vervelend doen
ik wil je echt het rauwe eitje van je illusie niet uit handen slaan
zodat het kapot valt en je beteuterd naar het kleverige struif staat te kijken
maar ik moet toch hardop betwijfelen of zoiets er bij jou wel in zit

Zij

ik laat me door jou niet van de weg afsturen
die ik na jaren zoeken zelf gevonden heb

Hij

when a man loves a woman

Zij

precies
dat is toch het mooiste wat er is
dat verhaal wil ik ook vertellen
op mijn manier

Hij

het is toch veel gemakkelijker
om te doen wat er gezegd wordt
dat zelf van alles bedenken, daar heb ik me nu al zo vaak aan gestoten

Zij

ik zou, als een dichter
over mijn leven willen zingen

Hij

la la la la la la
la la la vie en rose

Zij

je brengt mij echt niet van mijn voornemen af
ik ga het doen
ik ga het gewoon doen
onbezonnen

Hij

onbekommerd
dat kun je beter zijn
dartelen en dwarrelen
en dan zien waar je terecht komt

Zij

ja, dat jij geen soortelijk gewicht hebt, dat weet ik zo langzamerhand wel
maar jouw manier van leven is niet voor iedereen de ideale spiegel
er zijn mensen die iets anders willen

Hij

vroeger, toen ik nog uit ging, naar de clubs en zo
toen was het voor iedereen altijd een raadsel hoe het kon dat ik er 's nachts om
vier uur nog net zo fris uit zag als toen ik om elf uur 's avonds binnenkwam
mijn haar, mijn kleren, alles perfect in de vouw
terwijl ik tekeer was gegaan als een dier

Zij

pfff

Hij

o, sorry, hoor
ik dacht dat ik je boeide
nou - goed
ik zal het toch even afmaken
de oorzaak van dit verschijnsel dat die anderen zo wonderlijk en intrigerend
vonden
de oorzaak was
dat ik de tijd niet wenste te erkennen
ik leefde in een voortdurend nu
mijn dag was altijd nog maar net begonnen, en op klokken keek ik niet
net geboren was ik, en dat bleef ik

Zij

baby

Hij

later ga je denken en dan valt het als een berg stenen over je heen
dan beseft je dat je het alleen maar voor je uit geschoven hebt

Zij

ik ben zo niet
bij mij is het meer

Hij

pfff

Zij

ja
ik wist wel dat ik die nog van je terug zou krijgen

Hij

zeg het nu maar

Zij

bij mij is het meer
dat ik door de tralies van mijn kooi heen kijk
en dan zie ik waar ik niet ben
dan wil ik mijn longen volzuigen met zuivere lucht
en de wereld mijn diepe stem laten horen
vergeet me niet, wil ik roepen
bevrijd me van mijn achtergrondstatus en begrijp wie ik werkelijk ben

Hij

wie ben je dan

Zij

ik ben de dochter van
van
ja, dat krijg ik nu even niet rond
ik wilde eigenlijk iets metafysisch zeggen
maar het komt niet van de grond
typisch ik, is dat dan weer
de sprong wordt voorbereid maar niet gemaakt
ik ben de kunstrijdster die vergeten is haar schaatsen onder te binden
en in haar blauw fluwelen pakje op blote voeten op het kunstijs staat
en dan hoor ik mijn naam en dan is het: 'zéro points'

Hij

rustig nu maar, vrouwtje
laat je niet zo opjagen door de koorts van je geest
het is toch goed zoals het is
we hebben een job
samen
en dat kan ook niet iedereen zeggen

Zij

dank je
ik weet dat het waar is wat je zegt
maar niet alle weten leidt tot wijsheid, weet je
ik ben blij dat jij hier naast me staat
ik voel me soms net een encyclopedie in één deel
zoveel weet ik
zoveel onbruikbare kennis heb ik opgeslagen
en dan ben jij toch de boekensteun in de vorm van een ivoren olifant
waar ik tegenaan kan leunen in de uren van mijn grootste nood

**

Hij
waar staat die fles

Zij
sst
alsjeblieft
niet zeggen
wek de demon niet op uit zijn slaap

Hij
het spijt me, maar ik functioneer niet goed
wanneer ik te lang droog sta
ik zoek versoepeling en vrijheid
en ik weet heus wel wat ik doe

Zij
je word loslippig en onzeker
je benen wankelen en je stem is onvast
en dan kan ik in mijn eentje de schijn ophouden
daar bedank ik voor
het is hier: één kar, twee paarden
dus jij trekt net zo hard als ik

Hij
waar is die fles
dan neem jij ook een slok

Zij
ik weet dat het niet helpt

Hij
jij weet niets
alleen maar dingen, weet jij
die al in een boek staan

Zij
ik ben trots op mijn ontwikkeling

Hij
hé
laten we nu

Zij

nee
nee
nee
het is verboden en ik begin er niet aan

Hij

als ik alleen thuis ben, 's avonds laat
dan heb ik toch die neiging
die oude neiging om de straat op te gaan
en als ik aan de neiging toegeef
dan kom ik op plekken terecht waar jij je niet happy zou voelen
jij met je zakje bruin brood en je bibliotheekkaart
maar
weet je wat het is
ik voel me daar ook niet lekker, in die rose gomorraatjes
ik ben daar te oud voor
ik heb alles al gezien en meegemaakt

Zij

ik heb helemaal geen zin om me door jou als een verstofte sukkel neer te laten
zetten
ik hen ook mijn begeertes, heus wel
ook door mij suist het hete bloed
maar

Hij

laat me nu uitleggen wat ik bedoel
ik wilde dus alleen maar zeggen
dat het voor mij niet goed is om de straat op te gaan, in mijn ellende
en daarom zorg ik er voor dat ik altijd een flesje van dit of van dat op de plank
heb staan
als is het maar tia maria
dat houdt mij binnenboord en vind de verzoening
snap je
snap je
hé, waar is die fles nou
this house is not a home
als ik niet

Zij

maar ik weet het te sublimeren

**

Zij

als je muziek hoort, dan besef je toch wel
dat de mens zich aan een staat van dierlijkheid ontworsteld heeft

Hij

het is iets heel hoogs, ja
en alleen al doordat we eraan meedoen
zijn we deelgenoot aan die verhevenheid
we neuriën ons een weg naar de olympus

Zij

hallo

Hij

nou ja, zoiets dan
hoewel ik ook nog een heel ander statement maken wil
weet je
in die tijd voor ik jou kende
die woeste jaren toen ik nog niet klem zat in de tang van jouw kuisheid

Zij

ik hou jou nergens van tegen
ik vraag je alleen om het buiten mijn blikveld te doen
als ik mijn rug naar je toe keer, dan ga je je gang maar

Hij

ik had toen nog niet van jou geleerd hoe ik het corset van een provinciale moraal
aan moest gorden
en toen
dat wilde ik eigenlijk zeggen
toen hebben deze klanken me vaak begeleid op mijn weg naar beneden
naar de nacht op de zachte bodem waar de geërigeerde organen hun woeste gang
gaan in het maanlicht
en als ik daar dan zo'n beetje de toerist uithing, dan zat er altijd wel een of ander
melodietje in mijn hoofd
kijk, moet je luisteren
ik ben natuurlijk geen antropoloog, dus wat ik nu ga zeggen is niet meer dan
speculatie
maar ik denk dat het zo is dat in oude tijden mensen zich alleen maar met elkaar
verenigden als er iets bijzonders aan de hand was
een soort oerversie van de bonte avond of het carnaval
als er dan even niemand oplette dan gingen ze hup, snel, bonk bonk met z'n
tweeën
terwijl op de achtergrond die eenvoudige muziek die ze toen hadden gewoon
doorbeukte

dat verschijnsel heeft zich evolutionair doorontwikkeld en zo komt het dat wij
althans dat ik
nu nog steeds meteen opgewonden raak als ik zo'n twee- of vierkwartsritme hoor,
zo'n o-bla-di, o-bla-da

Zij

(...)

Hij

je mag wel iets terug zeggen
ik heb toch
nou, goed, theorie is een groot woord
maar ik heb toch iets ontvouwd

Zij

ik kan soms zo verdrietig van jou worden
ik doe zo verschrikkelijk mijn best om die mythe van ons
die fictie van verbondenheid
in stand te houden
maar als ik me in jou probeer te verdiepen, dan ben je me volkomen vreemd
verbondenheid
ik moet er om lachen, om dat woord
het is de band van twee vuurtorenwachters die ieder op hun eigen eiland met een
gerafelde vlag naar elkaar staan te zwaaien
op een ochtend, lang geleden
heb ik me voorgesteld dat wij als een broer en een zus zouden kunnen leven
een intimiteit zonder complexen
maar nu erken ik dat het er niet in zit
ik begrijp jou niet
ik zal jou nooit begrijpen
ik wil je niet begrijpen
en ik wil ook niet dat jij met je woorden en met je aanwezigheid en met alles wat
je bent
mijn bestaan nog langer bezoedeld
ga toch weg, man
ga de nacht opzoeken
kruip langs de muren van de huizen als een oude kater die ze vergeten zijn te
helpen
doe alles wat je overspannen natuur je dwingt om te doen
maar geef mij alsjeblieft de ruimte om iets van zuiverheid en schoonheid te
bewaren

**

Zij

neem me alsjeblieft niet kwalijk dat ik dingen heb gezegd die
die
ik weet niet
ik kan dat niet goed uitleggen
soms wordt het me rood voor mijn ogen
en dan verlies ik elk besef van rationaliteit

Hij

je hebt toch iets gesuggereerd, daarnet
iets over solo
over alleen verder gaan
alleen, zodat je je aan niemand hoeft te storen of te ergeren
misschien is dat inderdaad het beste
misschien staan we op een splitsing van het rulle zandpad
en gaan we van hier af ieder onze eigen weg

Zij

alsjeblieft
zet nu niet zo achteloos je duimen in mijn oogkassen
zoveel pijn verdraag ik niet
ik heb toch gezegd dat ik er een soort van spijt van heb
van alles wat ik er als een opgefokte bakvis uitgebraakt heb
we kunnen toch proberen onze kameraadschap te continueren

Hij

Ik heb ooit nog eens een relatie met iemand gehad
een geblondeerde beoefenaar van de dramatische expressie
dat was net als met jou: ook van die emotionele wisselbaden
likken of trappen
maar niets gewoons er tussendoor
toen we in luxemburg waren op vakantie had ik daar opeens genoeg van
ik ben op de trein gestapt en gewoon naar huis gegaan in mijn eentje
heb hem nooit meer gezien, dat weekdier met zijn maquillage-tasje

Zij

die petites histoires van jou lijken wel allemaal op elkaar, zeg
een verhaal met een beetje ruggegraat heb ik jou nog nooit horen vertellen

Hij

zie je
je merkt het zelf niet eens dat je alweer gif begint af te scheiden

Zij
uit mij komt gif omdat in mij het ongeluk woekert

Hij
ik wil daar niets meer mee te maken hebben
ooit vroeg ik
weet je dat nog het is nog maar heel kort geleden
en toen was het 'nee'
en je weet
het enige juiste antwoord op 'nee'
is nee

**

Zij
maar hoezo eigenlijk niet

Hij
hoezo wat niet

Zij
waarom denk jij dat ik het in mijn eentje niet zou redden

Hij
jouw ziel is bang voor de eenzaamheid
jij denkt dat je op je eigen benen staat
onafhankelijk en autonoom als de oude gems die in het verre hoogland woont
maar in werkelijkheid ben je net zo door en door een groepsmens als ik
die zelfstandigheid is alleen maar pretentie

Zij
als ik jou zo over mij hoor praten dan weet ik niet of ik kwaad moet worden of
dat ik ervoor kiezen zal om me alleen maar te verbazen
zoveel onwetendheid en dan toch zoveel praatjes
het is werkelijk alsof je een blinde reisleader de kleuren van het Alhambra hoort
beschrijven

Hij
je hoeft je nergens voor te schamen, neem dat nu maar van mij aan
zwakte is universeel
ik heb er toch ook mee te maken
ik zeg je toch, ik lijk op jou
ook mijn leve leven kan je in één letter samenvatten

Zij
en welke letter is dat dan

Hij
welke zou het anders kunnen zijn dan de b

Zij
o, op die manier bedoel je

Hij

dat leven van mij is één lang lied van vertwijfeling
waarin 'bijna' en 'net niet' elkaar met dodelijke regelmaat afwisselen
als artiest mis ik de uitstraling
als minnaar kom ik charme en aantrekkingskracht te kort zodat ik niemand aan
me weet te binden
voor zelfstandig denken is mijn verstand te zwak en te wazig
en sociaal
ik weet niet
het komt er geloof ik op neer dat ik het allerliefste nog thuis bij mijn ouders zou
wonen

Zij

en ik
volgens jou

Hij

jij bent net zo
om dat in te zien, daarvoor ben ik dan nog net scherpzinnig genoeg

Zij

ik dacht trouwens dat jij zo bezig was om door te breken
om je op te werken
om te geloven dat er nog van alles kan gebeuren

Hij

dat was in de rose ochtendschemer
op dat uur geloof ik altijd in de dag die komt
maar met het klimmen van de schrale zon
neemt ook mijn realiteitszin toe

Zij

wat is dat toch
wat voel ik toch voor jou
is het minachting
of medelijden
of moet dit misschien toch gewoon genegenheid heten
soms zou ik mijn vuist in je keel willen duwen
om die onverdraaglijke klankenbrij die er uit jou opwelt te stuiten
maar dan weer zou ik je op schoot willen nemen en je met zachte hand nieuwe
kleren aantrekken
als het poppenmoedertje dat ik nooit geweest ben

Hij

ja
echt waar
ik bij jou
en mag ik dan lekker mijn snuit in jouw kruis duwen
doe bie doe bie doe
let's make love tonight

Zij

nee
dat is dan toch weer niet wat ik bedoel

**

Zij
en ondertussen brandt de wereld

Hij
doe nou niet of jou dat werkelijk iets kan schelen

Zij
heel wat nachten heb ik wakker gelegen

Hij
maar dat kwam echt niet door die brandende wereld
dat had meer te maken met je eigen oververhitting die naar bluswater snakte

Zij
wat dat toch is, met jou
zodra we even op een hoger niveau dan dat van de navel dreigen te komen
weet jij niet hoe snel je weer naar beneden moet kruipen
jouw biotoop is die van de schaamluis

Hij
dank u
ik kan het hebben, hoor
tegen mij kun je alles zeggen

Zij
ik weet dat ik grof ben
maar jij krijgt wat je zelf hebt gegeven
ik wilde alleen maar zeggen dat ik een vorm van bekommernis heb
een bezorgdheid over alles wat er om ons heen gebeurt
maar van jou krijg ik de kans niet om daarover iets te zeggen

Hij
het spijt me
echt
maar ik kan jou
en ook mezelf niet, dat zeg ik er meteen bij
ik kan jou niet ernstig nemen als je iets wilt gaan zeggen over dingen die verder
van je af staan dan
dan
weet ik veel
dan de kleur van je broekpak of de zuurgraad van je gevoelsleven
jij en ik
wij zijn geen dokters

wij kunnen de ziekte van de wereld niet benoemen
en al helemaal geen therapie bedenken
wij zijn hoogstens een soort hulpverpleegsters die 's nachts zijn ingeroosterd
we wachten tot onze dienst erop zit en dan gaan we in de stilte van de vroege
ochtend naar huis om daar voor eeuwig te gaan slapen

Zij

heb jij ooit de ogen van een stervende gezien

Hij

nee
jij wel dan

Zij

ik heb daar veel over gelezen
in die ogen is nooit het zachte licht van vrede en berusting te vinden
daar branden angst en ontzetting
iedereen weet
op het moment dat het er echt op aan komt
dat, hoe verschrikkelijk je leven ook geweest mag zijn
de dood nog zoveel erger is
voor alles wat we doen en voor alles dat we hebben geprobeerd
is dat onze enige beloning:
door een onzichtbare hand in een onpeilbaar diepe afgrond te worden gegooid
en als je dan eindelijk ergens neerkomt
dan blijkt dat een soort zee of meer te zijn
of misschien alleen maar een vijver
waar je voor altijd rond moet blijven zwemmen in brak water
water, waarop in de vorm van giftige lelies met blauw brandende bloemenkronen
alle fouten drijven die je ooit gemaakt hebt
alle liefdes die je ooit bent misgelopen
alle leugens die je had kunnen vermijden wanneer je wat moediger geweest was

Hij

ik stel het me altijd veel simpeler voor
als de dag voorbij is wordt het licht uitgedraaid
was dat het dan
ja, dat was het
het was dit en anders niet
dus welterusten en tot nooit meer ziens

Zij

't is toch weer verschrikkelijk, wat je daar zegt
ik wil per se dat het complexer is
ik zou met zo'n eenvoudig wereldbeeld niet kunnen leven

Hij
het gaat niet meer, hè

Zij
wat wil je daarmee bedoelen

Hij
het gaat niet goed meer, tussen ons
we zijn allebei gevoelig, maar niet voor elkaar
we zijn allebei intelligent, maar op zulke verschillende manieren
het gaat niet meer

Zij
en dat betekent

Hij
dat betekent, volgens mij
dat het uur van de vervreemding nadert
een vervreemding die definitief zal zijn
de poging wordt opgegeven, de uitgestrekte handen trekken zich terug
in koude kamers droomt ieder zijn eigen droom

Zij
als ik me omdraai dan zie ik een brokkelig spoor
zigzaggend en onderbroken
aarzelend ben ik steeds weer een andere richting ingeslagen
van de ene poging naar de volgende
en ergens op die lange hongertocht
ergens ben ik toen jou tegen het lijf gelopen
lijf - dat is wel het goede woord, ja
had ik maar beter gelet op mijn lijfelijke reactie, toen
had ik de weerstand die mijn lichaam op dat moment manifesteerde maar niet
veronachtzaamd
dan
dan

Hij
nou, wat dan
zie je, dat weet je niet eens te zeggen
en dat komt doordat het niet klopt
het is niet zo gegaan
er was
zeker bij jou
geen enkele sprake van weerstand of weezin

weet je het nog
of weet je het echt niet meer
kun je je niet meer herinneren hoe blij we waren toen we elkaar tegenkwamen
in elkaar verdwijnen wilden we
op de vlucht voor de kou van de wereld
we hadden iets gevonden
een stem, een gestalte
dat was goed, dat was meer dan we gewend waren
en wat er aan onze verhouding niet klopte
dat zouden we vanzelf wel overwinnen, dachten we

Zij
aan mij heeft het niet gelegen

Hij
aan mij zeker wel, dan

Zij
ik weet het niet

Hij
dat had ik jou wel eens eerder willen horen zeggen

Zij
er had iemand moeten komen
en toen kwam jij
er had iets moeten gebeuren
en toen is dit gebeurd
ik had iets willen doen, iets willen zeggen
en nu sta ik hier
tot op het bot verenigd met een onbekende

Hij
en dat zal voorlopig nog wel blijven, denk je ook niet
ik denk dat we nog heel lang doorgaan
doorgaan met samen geluid te maken
standing in the shadow of love

Zij
maar

Hij
maar we houden op te geloven
in alles wat we zeggen
we houden op te luisteren
naar wat al die woorden zouden kunnen betekenen

**

Zij

en dan zeggen ze
'doe het nog een keer'
en ik zeg
nee
dat lukt me niet meer
ze zeggen
'iedereen kan altijd weer opnieuw beginnen'
ik zeg nee
ik ben te moe
de vogel is gevallen
de vogel vliegt niet meer
ze zeggen
maar ik zeg
nee
ik hoef het niet te horen
ik weet wat je bedoelt
ik denk er elke dag aan
aan wakker worden zonder zwaarte
en dan een wereld zien waar je niet bang voor bent
aan een lichaam dat rustig is als een opgeruimd huis
echt, als ik achter me kijk
dan vind ik het daar allemaal terug
ze zeggen
'niet achter je moet je kijken
wat je zoekt ligt voor je'
ik glimlach en ik weet niet wat ik zeggen zal
ze zeggen
'kom
kom met ons mee
wij kennen een weg'
en dan zeg ik
goed
ik zal het nog een keer proberen

**

Hij

ik ben dan toch anders
ik zeg veel meer
ja
zolang ik nog een stem heb wil ik zingen en praten
zolang het nog kan blijf ik doorgaan
iedere dag opnieuw
en natuurlijk - als ik ik zeg dan bedoel ik we
team building, daar geloof ik in
en niets is mooier dan een duo
ik ben tegen fatalisme
kijk, zeg ik bijvoorbeeld
kijk, hier lig ik nu
voor oud vuil langs de weg
maar ik sta op en ik wandel
zolang mijn bloed stroomt wil ik bewegen
good morning, mr. peters, how are you today
ik klamp me aan die woorden vast als
als een natte krant aan de brugleuning
don't give up
het gaat goed
het gaat steeds beter
het tapijtaaltje emancipeert zich
schuilt niet langer in het donker maar zoekt het witte daglicht op
ik moet doorgaan
doorpraten
niet ophouden en niet stil zijn
ik ben niet meer wie ik geweest ben
ik ben wie ik worden zal

**

Zij

ja
hoe gaan zulke dingen
hoe begint zoiets
'gaan we dansen'
vroeg hij
'baby, baby, baby, gaan we dansen'
nee
nu niet meer
dat heb ik gehad
dat heb ik allemaal achter me gelaten
hij weet dat
hij is erbij geweest
hij heeft me in zijn armen gehouden terwijl we wervelden als een blad in de wind
in oktober
'baby, baby, baby'
ik zie dat beeld nog heel scherp voor me
maar het is opgehouden
alles houdt op en wat blijft is de stilte
alles om me heen beweegt
alles marcheert in de richting van het daglicht
ik alleen blijf achter
een glasscherf op de bodem van de zee
'baby, baby'

**

Hij

je kunt altijd beter worden dan je bent
dat zou mijn antwoord zijn wanneer je me zou vragen hoe ik het leven tegemoet
treed
verbetering, dat zit erin
kijk, neem je nu ons tweeën
dan ben ik toch de actieve partner
alleen maar liggen, op je rug of op je buik, en afwachten wat er naar binnen komt
dat zou niets voor mij zijn
van al dat wachtende gemijmer word je onvruchtbaar en oncreatief
ik zeg niet: vroeger
ik zeg: nu
ik zeg
rechter die rug en witter die tanden
als je goed genoeg bent, dan gaan ze je ontdekken
je moet blijven geloven in die vooruitgang
ik heb, bijvoorbeeld, nu een veel betere stem dan een tijdje geleden
en dat noem ik toch: progressie
ik hou van zuiverheid
zuiverheid in alles
een zuivere stem en een zuiver geweten
maar aan alles moet je werken
wie niet werkt heeft geen toekomst
en dan wordt alles grijs

**

Zij

houden van
houden van
god, ja, er is zoveel waar ik van hou
ik hou van reizen
endurance-reizen, ken je dat
dat is net zoiets als survival, maar dan lichter
en van een geelgelakte sportwagen houd ik
ik hou van het licht dat op mijn zongebruinde huid valt
ik weet waar ik van hou
ik weet ook dat ik het krijgen zal
ik zit nu in een moeilijke fase
maar die zal voorbij gaan
daar is het nieuwe licht al
en daar - of vergis ik me? - daar is een stem die mijn naam noemt
'kom je... kom je...', roept die stem
en ik zeg: ja, ik kom
zo zal het gaan
ik zal alles doen waar ik van hou
en alles krijgen wat ik hebben wil
ik zal kleren dragen die me staan
en om mij zal niemand meer lachen
kom, nieuwe dag
ik wil niet langer op je wachten

**

Hij

die dynamiek, daar gaat het mij om
wij hebben toch iets van
elkaar moeilijk verdragende elementen
iets van de één is fruit en de ander is vlees
de een denkt aan liefde en de ander aan politiek
die krachten zoeken elkaar op, dat is iets natuurlijks
maar dat wil nog niet zeggen dat het gemakkelijk is
je hebt ook te maken met twee
hoe zeg je dat
het zijn twee heel verschillende biologieën en dat werkt door, in alles
ik zeg: twee, ik zeg samen, en daar geloof ik in
en toch denk ik heel regelmatig
waarom niet in mijn eentje
zo vaak zeg ik, zachtjes, in mezelf
wat ben jij toch een onaantrekkelijk raadsel
ik heb helemaal geen zin om jou op te lossen
maar dat is niet meer dan een tijdelijke slip of the mind
ik kom altijd weer terug bij die wil
twee
meerstemmig maar niet vals

**

Zij

ja
ja , denk je dan
ja
ja
dat is wel zo
maar ben je nu toch niet bezig
jezelf te overschreeuwen
je roept wel
ik ga
en ik zal
en ik wil
maar je angst, die houdt daar niet van
die ziet je niet graag vrij bewegen
die wil dat je met hem leeft
angst is een jaloerse minnaar en je komt niet van hem af
ik heb het al zo vaak geprobeerd: alles anders
een andere manier van leven, andere opvattingen en ander haar en allemaal
nieuwe vrienden
en net als ik dan dacht: ik ben er
ik ben de oude annelies niet meer en ik kan eindelijk zonder bagage verder reizen
dan meldde hij zich weer, als een aap die op je schouder springt
mijn eigen angst
ik kom er niet vanaf
al komt nog duizend keer de zon op

© 1999 Stichting Watergat / Rob de Graaf